Ч. 163 Пятниця 24 липня (5 серпня) 1898. Рік VIII

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 8.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жаданє за зложенем оплати почтової.

Реклямациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостввах на провінциї:
на цїлий рік зр. 2·40
на пів року „ 1·20
на чверть року „ —·60
місячно . . „ —·20
Поодиноке число 1 кр.
З почтовою пересилкою:
на цїлий рік зр. 5·40
на пів року „ 2·70
на чверть року „ 1·35
місячно . . „ —·75
Поодиноке число 3 кр.

Вісти політичні.

(Подорож мін. Каляя до Ішль і перепалка межи Нїмцями а Мадярами. — Критична хвиля. — Іспаньско-американьска війна.)

О подорожи мін. Каляя до Ішль доносять, що она мала лиш ту цїль, щоби винайти форму, в якій можна би без австрийского парляменту заключити або дальшу провізорию або остаточну угоду з Угорщиною. Впрочім вигляди на винайденє такої форми суть мабуть зовсїм добрі, бо Угорщина єсть прихильна предложеню провізориї, а як то показала анкета, більша часть угорских промисловцїв хотїла би, щоби спільність митова з Австриєю тревала і дальше.

N. fr. Presse і N. W. Tagblatt обговорюють тепер голоси угорских ґазет, котрі подали були вість, що ґр. Тун має дїйстно виготовлений плян октройованя нової конституциї в Австриї. N. fr. Presse висказує здивованє, що Мадяри, котрі перед роком не мали нїяких конституцийних скрупулїв в цїли заключеня провізориї угодової на основі §. 14, тепер нараз заявляють, що провізория угодова не може дальше тревати зі взглядів конституцийних і хотять утворити для Австриї конституцию. Мадяри кидають на австрийских Нїмцїв камінем, котре вприває з основ держави. Не годить ся, щоби Угорщина пхала Австрию на дорогу авантурних замахів. — N. W. Tagblatt каже, що погроза Мадярів не поможе нїчого, бо в Австриї єсть 9 міліонів Нїмцїв, котрі не згодять ся на залагодженє справи, незгідне з інтересами нїмецкого народу. Нїмцї научили ся від лише що померлого „великого Нїмця“, що лиш рішучостию і відвагою доходить ся до цїли.

На вічу словінських учителїв в Люблянї виголосив віце-президент палати послів Ферянчич бесїду, в котрій сказав, що теперішна хвиля єсть дуже критична для Словінцїв, Хорватів і Русинів. Судьба сих народів спочиває в руках Чехів і буде від того зависїти, як уложать ся відносини межи Чехами а Нїмцями. Fremdenblatt, обговорюючи бесїду Ферянчича, каже, що не можна було вибрати недогіднїйшої пори до виволїканя славяньскої взаїмности, як та, в котрій зробив то Ферянчич. Австрия має вже досить одної, чеської справи.

Після вістий з Вашінґтону мав президент Сполучених Держав, Мек Кінлї, сказати вчера рано, що дістав вже півурядову вість о згодї Іспанїї на проєктовані Сполученими Державами услівя мира. Сподїває ся вже кождої хвилї урядової відповіди. З Ню-Йорку доносять знову: Іспанїя приймає головні услівя мира, а щоби війну закінчити, треба ще лиш згоди на деякі подробиці. Коли Американцї пристануть на зміну одного, двох условий, о що Іспанїя старає ся, то договір мировий буде безпроволочно підписаний.

Приватні депеші з Сан Хуан де Порто-ріко доносять, що 2000 охотників з іспаньского войска перейшло на сторону Американцїв. Здає ся, що на Филипинах прийшло до якогось непорозуміня межи тамошними повстанцями а Американцями, бо з Вашінґтону доносять, що комендант американьскої армії дістав приказ виступити збройно против повстанцїв, скоро би они хотїли викликати якісь непорядки.

Новинки.

Львів дня 4-го серпня 1898.

— **Є. Ем. Кардинал Сембратович** лежить вже в послїдних хвилях житя. Аґонїя розпочала ся вчера вечером. Умираючого не відступають крилошани Туркевич, Василевский і Чапельский та лїкар др. Ренцкий і капелян о. Демчук.

— **Устні іспити зрілости** в середних школах розпічнуть ся: а) в ґімназиях: 1) сьв. Анни в Кракові (поправки) дня 19. вересня с. р., 2) сьв. Яцка в Кракові (цїлі і поправки) 21 вересня, 3) в третій в Кракові (поправки) 20 вересня, 4) в руській у Львові (цїлі і поправки) 28 вересня, 5) Франц-Йосифа у Львові (поправки власної ґімназиї) 16. вересня, 6) в четвертій у Львові (цїлі і поправки власної ґімназиї) 21. вересня. 7) в пятій ґімназиї у Львові (поправки) 17. вересня, 8) в другій у Львові (поправки і цїлі) 30 вересня; — б) в реальних школах: 1) у Львові (поправки і цїлі) 21 вересня, 2) в Кракові поправки і цїлі) 27. вересня. Ученики ґімназий з польским язиком викладовим, що одержали поправку з одного предмету, а хотять єї складати у Львові, мають зголосити ся до дирекциї ц. к. пятої ґімназиї найпізнїйше до дня 5. вересня; ученики ґімназий львівских, що мають складати поправку з одного предмету, будуть єї складати у власній ґімназиї, а зголосити ся мають також в згаданім

27)

Послїдна воля.

(Із шведского. — Віктора Ґуґа Вікстрема).

(Дальше).

Она подивила ся на мене своїми любими очима, в котрих за той час, коли розповідала, пробивали ся і жаль і ненависть і смуток і любов, та витягнула обі руки до мене. Я взяв їх і поцїлував та відповів:

— Тепер вже знаю історию твого роду і твою. Вже не маєш нїякої тайни передомною, як в Римі, де мене заздрість і недовірє мало не замучили. Аж тепер ти вже цїла моя. Як би ти тогди була розповіла твою історию, то я би був зі страхом втїкав від тебе; тепер же, коли я вже сам зазнав, що значить россійска справедливість та житє в россійских вязницях, коли мене невинно і мимо всїх протестів змушено майже цїлий рік жити як звіря і я мало що від того з розуму не зійшов — тепер присягаю ся тобі на Бога, на отсю руку, котру беру, а котра не зробила більше нїчого, як лиш покарала падлюку за єго злочини, присягаю тобі на память твого батька і брата: ти зробила так, як приетало на правдиву сестру, на правдиву доньку. Будеш мати в менї вірного товариша, котрий готов пожертвувати себе самого для мести, для тої мести, котру Бог сотворив перед прощенем.

Я впав на колїна перед нею і сказав:

— О Соню, ти хоч і пороком вкрита а таки чиста, хоч і допустила ся убийства, а прецї нїколи нїкому й на волосок кривди не зробила, ти, первородна будучої Россиї, подивляю тебе, люблю тебе, убожаю тебе!

Я не знав, що зі мною дїє ся. Від любови все передо мною щезло.

Коли я вже зовсїм прийшов до сил, старала ся Соня передовсїм зробити менї житє як можна приятним. Менї годї було довше у неї перебувати, хоч і як она жила здалека від всїх, бо вже то само, що я заходив би до єї дому і виходив звідтам, могло би було викликати підозрінє, отже менї треба було окремого помешканя.

Она винайшла відповіднє помешканє для мене в самій середині міста, де мешкають найзнатнїйші достойники, над Мойкою [1]), зложене з двох комнат, кабінету, спальнї і комірчини до купаня, все уряджене з як найбільшою елеґанциєю і вигодами. Я був убраний як чоловік з великого сьвіта і виступав з такою певностию, що тепер нїхто би був в менї не пізнав замащеного, обдертого, незачесаного і необголеного арештанта.

Заким я перенїс ся до нового помешканя, треба ще було децо залагодити. Передовсїм мусїв я мати паспорт. Без него годї менї було мешкати в Петербурзї. Я побоював ся, що буде трудно роздобути собі паспорт, але Соня успокоїла мене і сказала, що нїгілїсти мають так само велику канцелярию як і царске правительство, та просила мене, щоби я сказав, на яке імя хоч, мати виставлений паспорт.

За десять днів мав я вже паспорт, виставлений на Француза Максима Руле, мого померлого приятеля в Альжирі, важний на подорож в Россиї на два роки і візований француским ґенеральним консулятом в Берлинї. Тим, котрі би може хотїли знати, чого я приїхав до Россиї, мав я казати, що я, як і тот иньших Французів бажаю дуже пізнати той нарід, котрий, однїсенький в цїлій Европі, єсть в союзї з нами.

Соня дала менї ключі до свого дому, так, що я міг заходити до неї, коли схотїв, а так само я дав їй ключі до мого помешканя. За єї порадою не приймив я собі слуги, лиш послугачку, котра попрятувала у мене, людину, на котру можна було спустити ся, а котра давнїйше була кріпачкою у єї родини. Соня держала лиш служницї у себе, всї що родили ся і виховували ся в єї маєтности та походили з

[1]) Через Петербург перепливають від Неви два менші канали Мойка і Єкатеріньский канал і один більший, Фонтанка, а поза містом ще й т. зв. Обводний канал. В тій части міста, що межи Невою а Мойкою, єсть царска палата, Зимний Дворець, будинок 137 метрів довгий, 106 м. широкий а 24 м. високий. Тут єсть царска скарбниця, в котрій між иншим знаходить ся славний диямант „Орлов“, за котрий заплачено 450.000 рублів (562.500 зр.) і 4.000 рублів річної ренти. Зараз коло тої палати і сполучений з нею есть другий будинок, званий Еремітажем, де єсть славна ґалерия образів. В сїй части міста суть дальше: Палата адміралїциї, палата сенату і сьв. синода, палата ґен. штабу, палата вел. князя Николая Николаєвича, касарня ґвардийска, міністерство справ заграничних і т. д.

речинци; всї инші абітуриенти мають зголосити ся в дирекциї одної з наведених ґімназий також найпізнїйше до дня 5. вересня с. р.

— **Ц. к. краєва Дирекция скарбу** видала таке оповіщене: Тепер надходить пора, в котрій властителї домів предкладати будуть нові фасиї до виміру податку чиншевого на рік 1899, взглядно на лїта 1899/1900. Богато властителїв домів тримало ся до сего часу — при спорядженю таких фасий звичаю, на жаль дуже загального, і заявляли чинші найму або в невідповідній формі, або в незгідній з правдою висотї. В виду того ц. к. краєва Дирекция скарбу звертає увагу Панів властителїв домів на то, що виїмкове увільнене від карних наслїдків затаєнь чиншевих не розтягає ся зовсїм на затаєня, котрих би допущено ся при предкладаню фасий чиншевих в сїм роцї. Після §. 211 взглядно §. 258 закона о безпосередних податках особистих, можуть орґани, до вимірювання податків покликані, в цїли сконстатованя, чи і о скілько заяви в фасиях особисто-доходових, взглядно висота доходів чиншевих — суть правдиві — зарядити переслухане перед судом льокаторів, в характерї сьвідків під присягою. Такі заприсяжені заяви мусять довести до сконстатованя правдивої висоти побраних чиншів найму, а потягаючи за собою викрите неправдивих заяв в фасиях особисто-доходових, мусять тим самим довести до викритя неправдивости фасий чиншевих. Предкладаючи неправдиву фасию властитель дому наразив би ся проте безуслівно на діймаючі наслїдки, о котрих бесїда в §. 11 патенту о податку домовім, т. е. на кару чиншеву і на заплачене припадаючого від того чиншу подвійного податку. Крім того стягнув би на себе з причини зложеня неправдивої фасиї до податку особисто-доходового наслїдки, висказані в §. 241 закона з дня 25-ого жовтня 1896, В. з. д. Ч. 220, наразив би ся на кару порядочну аж до девятикратної квоти укороченого податку особисто-доходового. Також і льокатор, котрий стверджає в фасиї чинш незгідно з правдою, виставляє ся після §, 11 патенту о податку домовім з дня 23. лютого 1820 р. на діймаючі карн грошеві. Перестерігаючи перед тими наслїдками краєва Дирекция скарбу, звертає увагу Панів властителїв домів на тоє, що по мисли §. 17 інструкциї о зладженю фасий чиншевих заявляти належить в тих фасиях цїлий умовлений чинш найму без взгляду на те, чи він плачений виключно лиш за само помешкане, або побіч помешканя також і за инше вигоджуване зі сторони властителя дому, як н. п. осьвітлене і чищене коритарів або сходів, виложене їх хідниками, віддане до ужитку льокаторам уладженя склепового, уряджень осьвітленя ґазового або електричного, водопроводів, меблїв, города, і т. п.

У всїх тих случаях подати має властитель дому безусловно цїлий умовлений чинш найму, зазначаючи виразно, кілько з того чиншу числить собі за само помешкане а кілько за наведені висше вигодженя або додатки.

— **Іспит в ц. к. заведеню карнім у Львові** для мужчин відбув ся минувної пятницї і суботи під проводом краєвого інспектора п. Днїстряньского. Школярі-вязнї поділені на два відділи, де учено їх читати і писати в трех язиках, а також уділювано їм науки релїґії в обох обрядах католицких і жидівскої. На другім степени учено вязнїв ще і наук ґеоґрафії, природи, історії і початків господарства. Відповіди учеників-вязнїв були точні і вдоволяючі. Пильнїйших нагороджено красними молитвениками. Радник п. Малина подякував учителям за їх труди і тим закінчено іспит.

— **Характеристичне самоубийство.** В Оломуцу, в лїску, застрілив ся 60-лїтний офіциял судовий Лянґер, а полишив картку такого змісту: „Лишаю себе житя тому, що управильнене платнї дотепер ще не наступило, а я з невеликої своєї пенсиї не можу удержати жени і пятеро дїтий.“

— **Вимерли.** З села Іллїшесті на Буковинї доносять: Нещасте звикло ходити в парі, часом навіть в цїлім товаристві нещастних пригод: В присїлку Ступцї жив заможний ґазда, Кость Молдован, чоловік загально поважаний і довгі лїта щасливий. Нараз щасте відвернуло ся від него. Умерла єму перша жінка, а друга, з котрою повінчав ся, покинула его. Дня 4 липня с. р. помер єму одинокий син, в тиждень пізнїйше згинув віл, 16-ого липня згинули два прочі воли, а 18-ого дві корови, і обора опустїла. Ветеринар орік, що худоба вигинула наслїдком заразн, запаленя селезїнки. Але на тім не скінчило ся! Молдован, ратуючи свою худобу, набавив ся закаженя крови, і 24-ого липня віддав Богу духа. Як би який проклїн завис нагле над тим домом, бо навіть пчоли, що їх небіщик довгі лїта ховав, і они в день по его смерти покинули пасїку і полетїли. Так з веселої, замешканої і щасливої загороди лишила ся пустка. Дивні дороги провидїня!

— **Не еміґруйте до Канади!** В послїднім числї американьскої „Свободи“ стрічаємо таку звістку від кореспондента „Свободи“ в Канади: „Нарід стрімголов гонить до Канади з Галичини і з Буковини. Допервa 10-го с. м. (липня) приїхало вісїм соток до Віннїпеґ, а в дорозї вже знов шість соток. Чи вже не за богато того народу?— дальше вже й землї не стане!“ А вже передше писали до „Свободи“ з Канади: „Сегорічна масова еміґрация наших Русинів з Галичини і Буковини наробила ту (в Канадї) стілько клопоту для властий, стілько лиха для самої еміґрациї, що сего нїхто не в силї поняти, хиба той, що стоїть в безпосередній звязи з тою еміґрацисю. Тисячки народа прийшло сего року до Канади. Транспорт за транспортом валив до Віннїпеґ. Імміґрацийний дім по береги був уже заповнений. Уряд дер собі волосе, ґазети кричали на ґвавт. Розсилали нарід, де попало. Бідаки тулились, де хто зміг“ — і т. д. Описавши все лихо — канадийский дописуватель „Свободи“ просив галицкі і буковиньскі часописи оголосити народови таку науку: „Як маєш з чого жити дома, сиди дома і не рипай ся, — а як ти бідак, то бідуй там, бо ту з голоду скорше згинеш!“ Иншими словами сказавши: най нїхто не еміґрує до Канади!

— **Рабунок.** Оногдашної ночи найшли по 2-ій годинї два поліциянти на улици Льва у Львові чоловіка, ограбленого майже до нага і без притомности. Єго відставлено сейчас до Товариства ратункового, а звідси по заосмотреню до шпиталю, де житє его висить на нитцї. — Після орeченя лїкарів відніс він тяжкі внутрішні ушкодженя наслїдком ударів в груди і в живіт. Після поліцийного слїдства доведено, що той чоловік мав при собі 25 зр. і був порядно одїтий, а незвістні злодїї обдерли его до нага.

— **Нещаслива пригода.** В цегольни при ул. Торосевича у Львові утопила ся оногди півторалїтна дитина в кадцї закопаній в земли на воду, а вистаючій на пів метра понад землю. Мати дитини, Анна Свистак, жінка робітника в цегольни, принесла свому чоловікови полуденок і привела з собою синка Антошка. Заким спостерегла ся, дитина десь щезла і єї знайдено опісля вже нежи-вою в кадцї. Против родителїв розведено слїдство карне з причини браку надзору.

— **Пивовар-міліонер.** Антін Дреґер, властитель знаного у Віднн бровара, має чистого річно-

---

родин, котрі з дїда і прадїда служили у Панїнских. Она могла на них зовсїм спустити ся, бо, як казала, у нас жінки, що возьмуть ся до полїтичних заговорів, готові скорше померти як зрадити.

Крім того сказала менї Соня, що зложила на мій рахунок в „ліоньскім товаристві кредитовім“ десять тисячів рублїв і я можу користуватись ними, як схочу. Коли я тому спротивив ся, відповіла она, що та сума для неї лиш мала дрібничка, бо то ще навіть і не десята часть єї річних доходів.

В тім часї, коли я чинно брав участь в роботах тої партиї, нїхто і не думав убивати царя. Хотїли его лиш остерігати, щоби він не поступав дальше давною дорогою. За то мало наше оружиє звернути ся против осіб і уладжень, на котрих головно опирала ся царска власть. А хоч на місце убитих приходили другі, то все-таки серед найвисших властий мусїв настати загальний переполох. Ми перестали вже були сходити ся, хиба що було конче потреба, і не винаймали вже поміщень для наших друкарень в домах, положених далеко за містом. За то сходили ми ся більше в самім осередку Петербурґа, у великих каварнях і в домах, де як найбільше мешкало людий. Там ми змавляли ся, і друкували наші ґазети та відозви.

Соня була головою заговору. Она звірювала ся менї та розповідала про всї пляни партиї, але не хотїла, щоби я приступив до партиї. Могла преці зовсїм спустити ся на мене, а я міг нїгілїстам робити тим більшу прислугу, що анї один мене не знав.

Так минуло пів року досить спокійно, значить ся, нїгілїсти упорали ся лиш з кількома аґентами провокацийними. Та й я причинив ся кілька разів до того, щоби їх вислїдити, бо сходячись у великій кольонії людий заграничних познакомив ся я з многими, особливо з деякими з поміж заграничних дипльоматів, котрі часом о тім, що лагодило ся, знали лїпше, як российска полїция, та могли їй давати знаки, котрі неодну темну справу роз'ясняли. Головною задачию партиї було тепер очистити ся зі всїх непевних людий і так міг я подавати Сонї не одну важну вість.

На пізну осїнь взяли ся були нїгілїсти лагодити ся до незвичайно великого дїла, до замаху, котрий мав потрясти Росиєю в єї головних основах, розбудити сплячих і викликати революцию. Розходило ся не більше не менше лиш о то, щоби на великодні сьвята висадити у воздух казаньску соборну церков.

Робота, до якої нїгілїсти взяли ся сим разом, була дійстно величезною. Купили якусь хату досить далеко від церкви і позволили там мешкати і дальше всїм льокаторам з виімкою в приземку, де якийсь купець продавав бронзові вироби з фабрик коло Москви. Поза крамом була комната і звідтам хотїли они підкопати ся аж під церков. Робота вимагала около пів року часу, бо треба було підкопувати ся попід цїлу часть міста, попід широкий бульвар, Невский Проспект, та під глубокі фундаменти церкви. Щоби не викликати підозрїня лишено крам з бронзовими виробами. Робітники, що сходили ся рано були всїляко поубирані і нїби то приходили купувати якісь річи; коли же вечером вертали з роботи, то виходили по одному з краму і несли в одній руцї малий мішочок з землею, а в другій якусь лямпочку, якусь бронзову підставку до каламаря і тим подібні річи, що нїби то їх купили в краму. Робити можна було лиш в день, коли на улици був гуркіт, щоби не було чути, як там в сподї джаґанами розбивають землю, а то конець роботи значно опізняло.

Робітники самі не знали, куди той підкіп веде, не знали навіть ті, котрим звичайно все говорило ся, з котрих многі брали участь в сходинах. Один з нїгілїстів був інжинїром і виготовив плян того підкопу та визначував его напрям, але лиш по куснику. Соня і ті що були їй найблизше, межи тими і я, були однїсенькими, що знали цїль тої роботи.

Я аж задрожав, коли довідав ся о тім плянї. Що за катастрофа! Що за пролив крови! Казаньский образ Пречистої Діви з дорогоцїнностями вартости міліона, срібний великий престол, хоругви і прапори здобуті на ворогах, сотки сьвященників, тисячі людий мали динамітом вилетїти у воздух! Яка-ж кровава жертва, щоби российскому народови принести свободу!

Як звичайно був би цар і его родина на великодні сьвята пішов до Ісакійскої церкви. Нїкому з них не було би стало ся нїчого. Але який же удар була би дістала віра в деспотизм, який переполох пішов би був по краю, який страх поніс би ся був по Европі!

Коли я то собі роздумав, то почув, як дуже змінив ся мій спосіб мисленя. Дитиною був би я й червачкови не зробив нїчого злого, тепер міг я сьміло і з холоднокровною відвагою працювати над тим, щоби кількох тисячів людий в одній хвили позбавити житя!

Оттак то житє мене змінило!

Я пригадав собі тепер, як то я борзо привик був в Барцельонї до борби з биками, ба й полюбив сю кроваву забаву, підчас котрої конї з розпореними черевами і з випущеними кишками лїзуть ще по аренї. За першим разом я мало що не зімлїв, за другим разом був я лиш трохи роздразнений, за третим разом дивив ся я вже спокійно, а за четвертим разом я таки кричав з радости, коли кров бризкала високо в гору а роздрочений бик падав на колїна, коли еспада [2]) пробив его на смерть.

Психольоґія злочину єсть в не малій части

---

[2]) Еспада — слово іспаньске, значить „шпада“, а відтак називає ся „еспада“ і той, що шпадою пробиває бика.

го доходу лише — сїм мілїонів зр. Знаний він в торговельно-промислових кругах під іменем „короля пивного“. Перед кільканайцяти лїтами прибув він з Баварії до Відня яко бідний броварник, заложив невеликий бровар і доси доробив ся такого майна. Має він тепер 80 лїт житя. От так: Кому доля в кармані, кому щасте в жупані, годі на сьвітї згадати.

— **Помер** Амврозий Галицкий, учитель 5-кл. школи, член видїлу фiлїї „Просьвiти“, в Кутах, дня 29-го липня, на удар серця, в 43-ім роцї житя.

Господарство, промисл і торговля.

Торг збіжевий.

Львів дня 4-го серпня: Пшениця 8·— до 8·50 зр.; жито 6·75 до 7·25; ячмінь броварний 6·75 до 7·50; ячмінь пашний 6·— до 6·50 овес 8·— до 8·25; ріпак —·— до —·—; горох 8·50 до 9·—; вика 6·— до 6·25; насїнє льняне —·— до —·—; сїмя конопельне —·— до —·—; біб —·— до —·—; бобик 6·75 до 7·—; гречка 9·25 до 9·50; конюшина червона галицка —·— до —·—; шведска —·— до —·—; біла —·— до —·—; тимотка —·— до —·— ганиж —·— до —·—; кукуруза стара 5·70 до 5·80; нова —·— до —·—; хміль —·— до —·—.

Телеґрами.

Відень 4 серпня. Мінїстер фінансів Кайцль був вчера на авдиенциї у Є. Вел. Цїсаря, а відтак був запрошений на родинний обід.

Париж 4 серпня. Суд полїцийний засудив редактора ґазети Petit Journal, Жіде за обиду батька писателя Золї на 2000 франків, видавця Марінонї'го на 500 і жеранта тої ґазети на 500 франків грошевої кари, а всїх разом на заплачене 5000 франків відшкодованя.

Мадрид 4 серпня. Саґаста покликав Сільвелю і других послів, котрих не було в Мадридї, щоби почути їх думку в справі мира.

ТЕОФИЛЬ або виклад гомилитичний Апостолів і Євангелий на весь год, недїлям і праздникам, по уставу сьв. восточної церкви, для руского народа, від Йосифа Мільницкого, доктора сьв. Богословія, почетного пралата, совітника митрополитальної консисториї, віцеректора гр. кат. ґенерального сїменища в Львові і пр. і пр. Том II. Випуск первий. У Львові 1898. Під таким заголовком вийшов лїтографований IV випуск викладів др. Йос. Мільницкого Апостолів і Євангелий з одобренєм і похвалою Є. Емін. Кардинала і Митрополита Кир. Сильвестра, з дня 13/6 1898 р. ч. 630/Орд. Кождий випуск тих викладів коштує 60 кр. а з пересилкою 70 кр.

КОБЗАР. Вибір творів Тараса Шевченка для ужитку молодїжи. Цїна 1 зр. 20 кр. Під таким заголовком видало руске Товариство педаґоґічне книжку, котрої брак вже від давна відчував ся, а котрою можуть користувати ся не лиш молодїж шкільна, але всї, котрі хотять познакомити ся з житєм і творами нашого найпершого поета. Крім обширної житєписи і погляду на лїтературну діяльність Т. Шевченка, котрий то вступ займає 78 сторін, додані ще до поодиноких поезий многі поясненя в нотках, котрі богато причиняють ся до зрозуміня поезий, їх краси і духа. Книжку сю можна дістати в рускім Товаристві педаґоґічнім у Львові, ул. Академічна, ч. 8.

— Заряд краєвого варстату для виробу забавок в Яворовї поєідає значну скількість на складї виробів для селян як ложки, веретена, валки до тїста, цїви для ткачів, решета, роґіжки, маґіль: ниці, опалки, кобелї, кошики, соломянки, забавки для дїтий і т. п. по дуже низьких цїнах. При більшім замовленю опускає ся рабат.

— **Лїтоґрафія Інститута Ставропигійского** під зарядом І. Стефаньского у Львові ул. Блядарска ч. 9, виготовлює візитові білети, а то: 100 штук по цїнї 1 зр., з почтовою пересилкою 1 зр. 10 кр. — і всякі лїтоґрафічні роботи по дуже умірених цїнї.

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1 мая 1898, після середно-европ. год.

Відходять до

	Поспішні			Особові			
Кракова	8·35	2·50	10·40	4·10	8·50	6·40	—
Підволочиск	—	1·55	6·—	—	9·35	11·—	—
Підвол. з Підз.	6·15	2·08	—	—	9·50	11·27	—
Іцкан	6·15	2·40	—	10·05	—	6·30	10·55
Ярослава	—	—	—	4·55	—	—	—
Белзця	—	—	—	9·55	7·10	—	—
Тернополя	—	—	—	—	6·55	—	—
Гребенова [1])	—	—	—	—	9·15	—	—
Стрия, Сколього [2])	—	—	—	—	—	—	3·00
Лавочного	—	—	—	5·20	—	—	7·00
Зимної Води [3])	—	—	—	—	3·16	—	—
Брухович [4])	—	—	—	—	2·15	—	—
Брухович [5])	—	—	—	—	3·26	—	—
Янова	—	—	—	9·25	12·50[6]	8·40[7]	—
Янова	—	—	—	—	—	3·11	6·20[8]

[1]) Від 10 липня дв 31 серпня. [2]) До Сколього лише від 1 мая до 30 вересня вкл. [3]) Від 8 мая до 11 вересня. [4]) Від 8 мая до 11 вересня в недїлї і сьвята. [5]) Від 8 мая до 11 вересня в будні дни. [6]) Від 1 липня до 15 вересня лише в недїлї і сьвята. [7]) Від 1 червня до 15 вересня вкл. лише в будні дни. [8]) Від 1 до 31 мая вкл. що день, від 1 червня до 15 вересня вкл. лише в недїлї і сьвята.

Поїзд блискавичний зі Львова 8·40 рано, в Кракові 1·48 по полудни, у Віднн 8·56 вечер.

Приходять з

Кракова	1·30	5·10	8·45	9·15	6·10	9·10	—
Підволочиск	2·30	9·55	—	—	—	3·30	5·25
Підвол. з Підз.	2·15	9·39	—	—	—	3·04	5·—
Іцкан	9·15	1·50	—	—	6·45	5·40	10·35
Тернополя	—	—	—	7·50	—	—	—
Белзця	—	—	—	7·55	5·25	—	—
Ярослава	—	—	—	10·45	—	—	—
Гребенова Сколього і Стрия	—	—	—	—	1·40[1]	—	—
Лавочного	—	—	—	—	8·05	—	10·30
Сколього	—	—	—	12·10	—	—	—
Брухович	—	—	—	—	—	8·12[2]	—
Брухович	—	—	—	—	—	8·31[3]	—
Янова	—	—	—	7·40	1·01	—	—
Янова	—	—	—	7.57[4]	8·53[5]	—	—

[1]) З Гребенова від 10 липня до 31 серпня. [2]) Від 8 мая до 30 червня вкл. і від 16 серпня до 11 вересня вкл. [3]) Від 1 липня до 15 серпня вкл. [4]) Від 1 до 31 мая і від 16 до 30 вересня що день, а від 1 червня до 15 вересня лише в недїлї і сьвята. [5]) Від 1 червня до 15 вересня лише в будні дни.

Числа підчеркнені, означають пору нічну від 6 год. вечером до 5 год. 59 мін. рано.

Час подаємо після годинника середно-европейского; він різнить ся о 36 минут від львівского; коли на зелїзници 12 год., то на львівскім годиннику 12 і 36 мін.

і психольоґією навички. По першім починї єсть вже рідко застоя.

Впрочім, поминувши то, що я знав о замаху, було моє житє найприятнїйше в сьвітї. До мене до дому рідко хто заходив — хиба лиш Соня — я столував ся в клюбі чужинців, або в котрійсь з найперших реставраций та проводив час як неоднн з тих молодих чужинців, що то не мали нїякої роботи. За посередництвом приятелїв Сонї дістав я приступ до найаристократичнійших сальонів, де великий сьвіт величає ся своїм богатством і своєю красою.

В день я нїколи не заходив до Сонї, але вечером, коли я почув ся самотним, пішов нишком до дверий, котрі для всїх, лиш не для мене були замкнені, та зайшов до неї і застав єї завсїгди так само красною, так доброю і повною одушевленя.

Она дуже рідко коли показувала ся в товариствах. Пригадую собі ще як би нинї ту хвилю, коли я єї перший раз побачив в сальонах князя Муранцова. Она була в білій, шовковій сукни, на неокритім рамени і на шиї мала брилянти нечуваної вартости, що сьвітили ся як огонь, а єї красне, буйне волосє було як у якої королевої прибране синяво білими перлами. Она була тут княгинею і поступала як така, она, що в своїх дрібоньких білих руках держала судьбу Росиї.

Мене взяв ся якийсь жарт і я казав ся їй представити, а она не показавши анї трошки по собі, що зрозуміла мій жарт, або що єї здивувала моя сьмілість, завела зі мною байдужну розмову про Париж і тамошні забави. Була так ласкава, що удїлила менї кілька хвиль авдиенциї, а відтак попращала мене ґраціозно але трошки згорда.

Пізнїйше коли ми на більших забавах зійшли ся разом, я все крутив ся коло неї. Але одного дня попросила она мене, щоби я того не робив. Дивлять ся на нас, а она би хотїла уникати всего, що могло би викликати здогад, що межи нам єсть якась звязь.

Я послухав єї і пізнїйше вже лиш кланяв ся їй почестно. Але як раз длятого ті забави, на котрих она бувала, набрали для мене ще більшого чару. Чи знаєш, що значить тайна любов? Чи знаєш що то: любити і бути любленим, щоби о тім на цїлім божім сьвітї нїхто не знав, крім тих двоїх, що про людске око так собі чужі і так стоять здалека до себе? Знана, публично заключена любов єсть виставлена на усьміх тисячів, зиркане і шепти зневажають єї, але тайна любов звістна лиш Богу, то союз не зневажений людьми.

Коли я єї побачив в тих сальонах, то думав собі: Она моя, та чудова женщина, моя, а нїхто в сьвітї того й не здогадує ся, і очи мої спочивали крадькома на єї личку на єї раменах. Ти моя, моя відзивало ся менї в серци з превеликої радости.

А я хиба-ж не був також єї? — —

З кождим днем доходили ми що раз близше до великої цїли. В цїлій нашій партиї настав був горячковий настрій. Незадовго мала настати велика хвиля.

Одного дня, якось в половинї марта, зайшов я був случайно на обід до реставрациї Палкіна, на розї Невского проспекту і Садової, куди звичайно нїколи не заходив. Як-раз коли я вже платив, виджу, що якийсь незнакомий панок коло другого стола чогось менї дуже придивляє ся. Я удав, що єго не виджу і став собі пригадувати, хто би то був той чоловік з так неприятним лицем. Але надармо. Я умисно вкладав поволи одержані при уплатї банкноти до поляреса і виходячи глипнув ще раз на незнакомого, котрий як раз шептав щось до кельнера. Не звертаючи дальше уваги на ту малу подію, пішов я до клюбу чужинців, щоби там перебути через вечер.

(Дальше буде).

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

Лиш **50** кр. за **3** тягненя!

Тягнене вже позавтра!

I Головна виграна 100.000 корон і 3 по 25.000 корон

готівкою з 20% на податок

ЛЬОСИ ЮВИЛЕЙНОІ ВИСТАВИ
по 50 кр.

I. Тягнене: 6. серпня 1898.
II. Тягнене: 15. вересня 1898.
III. Тягнене: 22. жовтня 1898.

поручають: М. Йонаш, Кіц & Штоф, Корнман & Файґенбавм, Ґустав Макс, М. Клярфельд, Сокаль & Лїлїен, Авг. Шеленберґ і син, Як. Штро. 34

Поручає ся 4

торговлю вин ЛЮДВИКА ШТАДТМІЛЛЬЕРА у Львові.

Найсильнїйше, найвисше положене здроєвище сталеве на цїлім сьвітї, найвідповіднїйше заведене гидропатичне всхідної Европи при устю Дорни до волотої Бистриції. Сезон від 1-го червня до 30-го жовтня. На послїдній стациї зелїзничій Кімполюнґ численні оказиї при кождім поїздї. Прогульки до румуньских і угорских місцевостий, возами, верхом і тратвами.

ДОРНА, Буковина.

В новім величавім домі купелевім видає ся після найновійшої системи купелї **мінеральні, сталеві, шлямові, солодові, солянкові і соснові.** Після вимогів науки уряджений відділ гидропатичний посїдає службу виобразовану в клїнїцї **проф. Вінтерніца.** Лїчене **молоком і жентицею.** Проспекта висилає заряд здроєвий. Питаня адресувати до лїкаря здроєвого і купелевого **дра Артура Лебель.** 32

Маю на продаж 140 метрів дерева сухого осики, а 60 метрів сухої грабини на опал. Котрі гадають тоє дерево закупити все за 235 злр. на місци в лїсї, нехай зголосять ся до пароха Володимира Шенкірика в Бокові. почта Завалів. 38

Інсерати

(„оповіщеня приватні") до „Ґазети Львівскої", „Народної Часописи", і всїх иньших часописий принимає виключно ново отворена „Аґенция дневників і оголошень" в пасажу Гавсмана ч. 9. Аґенция ся принимає також пренумерату на всї дневники красві і заграничні.

ЛИШ 1 злр. а. в.

квартально,

піврічно 2 злр., річно 4 злр., коштують **„MODY PARYSKIE"** найгарнїйше і найдешевше письмо для жінок, заосмотрене великими таблицями крою і гафтів, додатками повістий і нот і т. д.

„MODY PARYSKIE" можна пренумерувати в Адміністрациї Львів **ул. Личаківска ч. 27** або в Аґенциї дневників С. СОКОЛОВСКОГО Львів **Пасаж Гавсмана ч. 9.**

Числа оказові висилає ся на жадане безплатно.

„MODY PARYSKIE"

ДЛЯ НАШИХ ПАНЬ!

Найдешевше і найгарнїйше письмо для жінок, заосмотрене великими таблицями крою і гафтів, додатками повістий і нот, коштує:

квартально . .	1 злр.
піврічно . . .	2 злр.
річно	4 злр.

Пренумерату належить присилати до Адміністрациї „Mód Paryskich" у Львові улиця **Личаківска ч. 27** або до

Аґенциї дневників С. СОКОЛОВСКОГО

Пасаж Гавсмана ч. 9.

Числа оказові висилає ся на жадане безплатно.

З друкарнї В. Лозиньского під зарядом В. І. Вебера. — (Телефона число 569).